

Adventist World

Őszi imahét
2024

Nincs másik,
höz hasonló
könyv
8. oldal

Isten szakadat-
lanul keres minket
10. oldal

Az Ige hirdetése
a globális zúrza-
var idején
18. oldal

Isten
Ígéje

3 első szombat

Isten Igéje az egyház életében
TED N. C. WILSON

6 vasárna

Az öröm és reménység
üzenete
STANLEY ARCO

8 hétfő

Nincs másik, hozzá
hasonló könyv
DANIEL DUDA

10 kedd

Isten szakadatlanul
keres minket
G. ALEXANDER BRYANT

12 szerda

Az Ige mint kinyilatkoztatás
ROBERT OSEI-BONSU

16 csütörtök

Isten Igéje táplál
ROGER O. CADERMA

18 péntek

Az Ige hirdetése
a globális zűrzavar idején
YO HAN KIM

20 második szombat

Az Ige és az evangélium
végső hirdetése
ELLEN G. WHITE

Címlapfotó: Khanchit Khirisutchalual / iStock / Getty
Images Plus / Getty Images

Bevezetés

ASzent Biblia minden idők legkelendőbb sikerkönyve, mind ez idáig 5-7 milliárd példányt adtak el belőle a világon.

A 21. században évente nagyjából 80 millió példányt nyomtatnak a Bibliából.¹ Sok online platformon olvasható, számos nyelven.² Jelenleg a teljes Bibliát 736 nyelven forgalmazzák, az Újszövetséget további 1678 nyelvre fordították le, kisebb részeit 1264 nyelvre.³ Összességében a Biblia ma több ember számára elérhető, mint bármikor a történelem folyamán.

Ugyanakkor, a *Christianity Today* c. lap azt közölte, hogy komolyan csökkent azoknak az amerikai keresztényeknek a száma, akik naponként olvassák a Bibliát. A 2001-es felmérés szerint a válaszadók közül csak 10% vallotta azt, hogy naponta olvassa a Bibliát.⁴

Bár a hetednap Adventisták között utoljára 2018-ban végeztek a Biblia olvasásáról széleskörű felmérést (Global Church Member Survey), a statisztikák azt mutatták, hogy a naponkénti bibliaolvasók száma a 2013-as 42%-ról 2018-ra 48%-ra növekedett.⁵ Miközben ezek a százalékok számottevően magasabbak, mint azok, amelyek a keresztények között végzett felmérés értékelése után nyertek megállapítást, mégis arról tanúskodnak, hogy világszerte a hetednap Adventisták kevesebb mint fele olvassa naponként a Bibliát.

Mennyire fontos, hogy „a Könyv népe” olvassa Isten Igéjét, és arra alapozza hitét!

Ennek az imahétnek az a témája, hogy „Elmegyek és hirdetem Isten Igéjét”. A napi felolvasásokban bátorítást kapunk, miközben

átgondoljuk, milyen szerepe van az Igének az egyház életében, az öröm és reménység üzenetének hirdetésében. A Biblia különleges és egyedülálló: benne van az üdvösség ereje és az erő, a bátorítás mindennapi életünkhöz. Ám, ami a legfontosabb, a Biblia: Jézus Krisztusról szóló kinyilatkoztatás. A heti üzenet lekerekítéseként fontos felhívást olvashatunk arra, hogy vegyünk részt az evangélium végidei hirdetésében ezen felfordult világ számára.

Igen, Jézus hamar jön! Áldjon az Úr benneteket, miközben együtt indulunk, hogy hirdessük Isten Igéjét ennek a világnak, amelynek nagy szüksége van a Megváltóra!

Maranatha!

Ted N. C. Wilson, elnök

Hetednap Adventista Egyház Generálkonferenciája

¹ „Best-selling Book,” Guinness World Records, bit.ly/Biblebestseller.

² „19 honlap a Biblia olvasásához és kutatásához” Mindent a Bibliáról, bit.ly/ReadStudyBible.

³ „2023 Global Scripture Access”, Wycliffe Global Alliance, wycliffe.net/resources/statistics/.

⁴ „Jelentés: 26 millió amerikai abbahagyta a Biblia rendszeres olvasását a Covid-19 járvány alatt”, *Christianity Today*, <https://bit.ly/stateofBible>.

⁵ „Leiki élet, részvétel és megtartás”, *Ministry*, 2019. április, bit.ly/spirituallifeinvolvement.

első szombat

Isten Igéje az egyház életében

TED N. C. WILSON

2 000 évvel ezelőtt egy füves hegyoldalon leszállt a menny a földre, amint a legnagyobb tanító, kit e világ ismert, szólni kezdte az örökzöld igéket. Az emberek lélegzetüket visszafojtva figyelték, hogyan törí meg előttük Jézus az élet kenyerét. Szavai megnyitották az emberek szemét, megérintették szívüket, és hallgatói időnként meg is döbrentek, mert olyan dolgokat hallottak tőle, amilyeneket koruk vallási tanítói nem tanítottak nekik.

„Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa” – monda (Mt 5:3). „Boldogok a szelídek... Boldogok az irgalmasok” (5–7. v.). „Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába” (20. v.).

Még mélyebb gondolkodásra készítetett Jézus, amikor a következőket mondta: *„Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében” (28. v.). „Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki téged arcul üt jobb felől, fordítsd feléje a másik arcodat is” (39. v.). „Szeressétek ellenségeiteket” (44. v.). „Legyetek azért tökéletesek, amint a ti mennyei Atyátok tökéletes!” (48. v.).* A prédikáció tovább folytatódott, világossá tette a békesség titkát, és Isten törvényének örök érvényűségét.

Az embereket lenyűgözte, amit hallottak. *„Soha ember még így nem beszélt, mint ő!” (Jn 7:46),* ezt mormolták többen a sokaságban,

„mégis olyan kevesen voltak, akik életük zsinórmértékéül elfogadták volna tanításait”.¹

A SZIKLÁRA ÉPÍTENI

Mivel tudott ellenállásukról, Jézus erőteljes illusztrációval zárta csodálatos beszédét, szemléletes képpel hangsúlyozta, mennyire fontos a gyakorlatba átvinni az imént hallott szavakat.

„Mindaz, aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házáat. És ömlött az eső, jöttek az árvizek, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert kősziklára épült. Mindaz, aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonló a bolond emberhez, aki homokra építette házáat. És ömlött az eső, jöttek az árvizek, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, amely összeomlott, és romhalmazzá lett” (Mt 7:24–27).

Századokkal azelőtt, hogy Krisztus elmondta volna a hegyi beszédet, Ézsaiás próféta rámutatott Isten Igéjének maradandó voltára: „de az Úr beszéde örökké megmarad” (Ézs 40:8). Ézsaiás szavait idézve, Péter is hangsúlyozta: „Ez pedig az a beszéd, amelyet hirdettek nektek” (1Pt 1:25).

„Egyedül Isten szava maradandó ezen a világon” – írta Ellen White. Isten Igéje a legbiztosabb alap. A hegyi beszédben kidomborodnak a törvény magasztos elvei és Isten jelleme. Aki ezeket az ígéket elfogadja élete alapjául: az üdvösség Sziklájára épített. Ha az Igét befogadjuk, Krisztust fogadjuk be. Csakis azok építenek Őreá, akik ily módon fogadják el Krisztus szavát”.²

A SZENTÍRÁS A BIZTOS ALAP

Erre az alapra építette Krisztus az egyházát. Ő kezdettől fogva úgy utalt a Szentíráásra, mint erős sziklára, amelyre építkezni kell. „Magszárak a fű, elhull a virág, de Istenünk beszéde mindörökké megmarad!” (Ézs 40:8).

A történelem igazolta ezeket a szavakat. Az apostolok minden egyéb előny ellenére erre a sziklára építettek, és feje tetejére állították az egész világot. Próbák és szörnyű üldözések ellenére az ősegyház továbbra is Isten Igéjéhez ragaszkodott, és erősen állt ezen az alapon. A reformátorok újra állást foglaltak a Szentírás mellett, és a „pokol kapui” sem vehettek rajtuk diadalt.

Isten a korszakokon át szólt az Ő Igéjén keresztül, kivezetve övéit a sötétségből a csodálatos világosságra.

Ez volt a helyzet William Millerrel is, azzal a földműves gazdálkodóval, aki a 19. század elején élt, és buzgón tanulmányozta a Szentírást. A komoly tanulmányozás során Miller arra a következtetésre jutott, hogy Krisztus eljövetele közel van, és mindenkinek prédikált a Dániel könyvében talált próféciákról, aki csak kész volt meghallgatni őt. Ám midőn Jézus nem jött el a várt időben, ez keserű tapasztalat volt számukra. De még ezt a nagy csalódást is megjövendölte Jel 10:8–11 szakasza, ahol János apostolnak azt parancsolta Isten, hogy „egyje meg” a kis könyvet (Dániel könyvét), ami „édes volt, mint a méz” a szájában, de keserű lett a gyomrában. A jövőre nézve ez a mennyei parancs adatott: „Ismét profétálnod kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról” (11. v.).

A HIT ERŐS ALAPJA

Mivel hittek abban, hogy Isten még mindig szól az Ő Igéjén keresztül, a korai adventhívők tovább tanulmányozták buzgó szívvel a Szentírást. Erre a tapasztalatra emlékezve évekkel később, Ellen White ezt írta: „Népünk közül sokan nem látják, hogy hitünk milyen szilárd alapra épült.”³

Amikor arról írt, hogyan kutatták az adventi mű vezetői a Bibliát, „mint elrejtett kincset” a nagy csalódás után, így fogalmazott: „Időnként összegyűltünk, hogy együtt tanuljunk és komolyan imádkozunk. Gyakran késő estig együtt maradtunk, néha

pedig egész éjszaka világosságért fohászokdtunk és tanulmányoztuk Isten Igéjét. A testvérek újra és újra összejöttek, hogy együtt tanulmányozzák a Biblia mondanivalóját, és azt megértve mások tanítására is felkészüljenek. Előfordult, hogy tanulmányaik során eljutottak arra a pontra, ahol azt mondták: »Többre nem vagyunk képesek!« Ilyenkor az Úr Lelke szállt rám, látomásba ragadtattam, és az éppen tanult fejezetek világos magyarázatát kaptam, kiegészítve a hatékony munkára vonatkozó utasításokkal. Így nyertünk világosságot, ami segített megértenünk a Krisztussal, szolgálatával és papságával kapcsolatos tanításokat. Feltárult előttem az igazság folyamata attól az időtől kezdve egészen Isten városába való belépésünkig, és ezt a többiekkel is megosztottam.”⁴

A továbbiakban, amikor ezekről a mély biblia tanulmányozó alkalmakról beszélt, Ellen White megosztotta, hogy látomások nélkül neki is nehézséget okozott bizonyos bibliai szakaszok megértése. Ez alapján még világosabb volt, hogy a látomásban készült magyarázatok az Úrtól jöttek, nem pedig tőle. Ezt írta erről:

„Ebben az időben nem voltam képes a testvérek magyarázatainak megértésére. Mintha elmém bezárult volna, nem tudtam követni a Szentírás tanulmányozott szakaszait. Ez volt életem egyik legnagyobb fájdalma. Mindaddig ebben az állapotban voltam, amíg hitünk alapelvei világossá nem váltak előttünk az Isten Igéjével összhangban. A testvérek tudták, hogy amíg nem voltam látomásban, addig nem is értettem ezeket a dolgokat, ezért a kapott világosságot egyenesen a mennyből jövőnek tekintették.”⁵

Ahogy a kis csoport növekedett, és folytatták a Biblia tanulmányozását, helyükre kerültek a Biblián alapuló tantételek: a mennyei szentély megtisztítása, a Jelenések 14-ben szereplő hármasszereplő angyali üzenet, a hetedik napi szombat szentsége, és az, hogy a lélek nem halhatatlan.⁶

FÉNY AZ ÚTON

A hetednapos adventista mozgalom kezdettől fogva a Szentírást tartotta alapjának és útjelző fényének. És bár Ellen White elismerte, hogy „az igazság haladó igazság, s nekünk a növekvő világosságban kell járnunk” – figyelmeztetett arra is, hogy „emberek állnak elő olyan bibliaértelmezésekkel, melyek számukra az igazságot jelentik, a valóságban azonban nem azok. A napjainkra szóló igazságot hitünk alapjaként adta nekünk Isten. Ő maga tanította nekünk az igazságot. Itt is, ott is jön valaki, olyan új világosságot hirdetve, mely ellentmond annak a világosságnak, amit Isten a Szentlélek által jelentett meg. Nem kell elfogadnunk azok szavait, akik olyan üzenettel állnak elő, amely ellentmond hitelveinknek. Az ilyenek egybegyűjtenek bizonyos ígéverseket, s azokat elméleteik alátámasztására alkalmazzák. ... A Szentírás, Isten szava az, amit tisztelet illet. Súlyos hiba, ha Isten Igéjének alkalmazásakor egyetlen oszlop is elkerül arról az alapról, amelyen Isten ... azt őrizte.”⁸

A Biblia: Isten élő Igéje. Az egyház alapja, hitünk és gyakorlatunk zsinórmértéke. Kinyilatkoztatja Isten akaratát, és örök érvényű tanulságokkal lát el, amelyeket életünk minden területén alkalmazhatunk.

Ahogy „A bibliatanulmányozás módszerei” című, hivatalos dokumentum is kifejti: „törekedjünk a tanulmányozott igeszakasz legegyszerűbb, legnyilvánvalóbb jelentésének megragadására”, és kerüljük a történelmi-kritikai módszert, vagy bármely más, emberi megközelítéssel vagy magyarázaton alapuló módszert.⁹

A hetednapos adventisták első, alapvető tantétele így szól:

„A Szentírás – az Ó- és Újtestamentum – Isten írott szava. Ő ihlette szent embereit, akik elmondták és leírták azt, amire a Szentlélek indította őket. Isten mindent közölt az emberrel Igéjében, ami a megváltáshoz szükséges. A Szentírás Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mértékadója,

a tapasztalatok próbája, a hitelvek mérvadó kinyilatkoztatása és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása.”¹⁰

Barátaim, Isten Igéje az az alap, amire egyházunk épül, és az a biztos alap, amire Jézus felhívása szerint építenünk kell reményünket, jellemünket, életünket! ☺

¹ Ellen G. White: *Gondolatok a hegyi beszédéről*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 129. o.

² Uo., 130. o.

³ *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. k., Budapest, 1999, Advent Kiadó, 195. o.

⁴ Uo., 195–196. o.

⁵ Uo. 196. o.

⁶ Lásd: Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1946. 30–31. o.

⁷ Uo., 33. o.

⁸ Uo., 32. o.

⁹ „A Bibliatanulmányozás módszerei” c. hivatalos dokumentum, adventist.org/documents/methods-of-bible-study/.

¹⁰ „A Szentírás” – A Hetednapos Adventista Egyház alapvető hitelvei, 1. hitelv, <https://adventista.hu/kik-az-adventistak/hitelveink/>.

Ted N. C. Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház Generálkonferenciájának elnöke. Követhető: az X-en (korábban: Twitter): @pastortedwilson, valamint a Facebookon: @Pastor Ted Wilson

A hetednapos adventista mozgalom kezdettől fogva a Szentírást tartotta alapjának és útjelző fényének.

vasárnap

Az öröm és reménység üzenete

STANLEY ARCO

Christian keresztény családba született, de nem volt Bibliájuk. Amikor felnőtt, alkoholista lett. Elvette feleségül Alcylenét, aki adventista volt, és a Bibliája hamarosan komoly viták tárgya lett a házasságukban. Mivel ez annyira idegesítette Christiant, inkább odaadta a Bibliát egy barátjának, aki a Biblia lapjaiból cigarettát sodort.

Christiant megfenyegette a felesége, hogy elhagyja. Mivel meg akarta menteni a házasságát, elfogadott egy meghívást a gyülekezeti imaórára. Ott a lelkész megölelte, és adott neki egy Bibliát.

Christian makacsul provokálta a feleségét: „Ha megtalálom a Bibliában, hogy az alkoholisták nem jutnak a mennybe, akkor abbahagyom az ivást.” Vajon a Szentírás megváltoztatja majd Christian életét és magatartását?

A SZENTÍRÁS KINYILATKOZTATJA ISTEN TERVÉT

A Biblia üzenete bizonyítja, hogy a Szentírás állandó tekintélyt jelent a keresztény életében, és mindig időszerű; biznyságot tesz Isten megváltási tervéről, amely végig nyomon követhető az egész történelemben, és sok bátorítást nyújt a kitartásról, örömről és Istenbe vetett reménységről szóló történetekben.

A Biblia első és utolsó fejezetei arról adnak képet, milyen tökéletesnek szánta Isten a bűn nélküli életet, és milyen lesz a helyreállított világ Jézus visszatérésekor. A szenvedés, a fájdalom, a bánat, a bűn nem volt része Isten tervének. Ezek olyan döntés következményei, amit az emberek hoztak meg.

Ádám és Éva naponként találkoztak az Úrral. Amikor engedetlenné váltak vele szemben, szégyent és félelmet kezdtek érezni (1Móz 3:8). Ekkor volt szükség arra, hogy Isten szeretetet és együttérzést tanúsítson irántuk. Megígérte nekik a Megváltót, a Messiást (lásd: 1Móz 3:15). A Biblia kinyilatkoztatja, hogy a megváltás terve „*eleitől fogva, öröktől fogva van*” (Mik 5:2).

Isten megszorodott amiatt, hogy teremtményei elszakadtak tőle. „Amikor látta az ÚR, hogy megsokasodott az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz, megbánta az ÚR, hogy embert teremtett a

Istennek van megváltási terve az emberiség számára.

földön, és bánkódott szívében” (1Móz 6:5–6).

És bár az emberek ismerték a teremtés és a bűnbeesés történetét, ismerték Ádám és Éva történetét, amely az Édenben zajlott, ismerték a bűn és a világot elöntő vízözön következményeit, mégis bíztak saját képességeikben, hogy majd ők megmentik magukat. „Ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén!” (1Móz 11:4).

Isten nem fáradt bele, hogy szeresse gyermekeit. Elhívott egy hűséges embert, Ábrahámot, hogy legyen áldás az egész emberiség számára. Amikor az ő leszármazottjai rabszolgaként sínylődtek Egyiptomban, Isten meghallotta kiáltásukat, és megszabadította őket. Miközben a pusztában vándoroltak, szeretetének és barátságának szövetségét látható jellel pecsételte meg. Így szólt: „Készítsenek nekem szent hajlékot, hogy közöttük lakjam” (2Móz 25:8). Ám a nép nem elégedett meg a szent hajlékkal, Isten jelenlétének élő jelképével.

Mit kértek most? „Most tehát tégy valakit királyunkká, hogy ő ítéljen fölöttünk, amint minden népnél szokás” (1Sám 8:5). Isten hallotta őket, és megadta szívük vágyát. 1Sám 9:16 mondja: „Mert rátekintettem népem nyomorúságára, mivel kiáltásuk felhott hozzám.” Isten tervében vajon egy földi király szerepelt? Nem. Neki jobb terve volt: egy örökkévaló Király, a Messiás! Ez a Király, a Messiás, szereti és megmenti népét. Annak ellenére,

hogy hányszor ellene fordultak, Ő folyamatosan törődött velük.

A BIBLIA ÖRÖMÖT ÉS REMÉNYT TÁPLÁL

Milyen módon táplálja bennünk az örömet a Biblia? Istenről szól hozzánk, bemutatja szeretetteljes jellemét, és a történelem során tett csodás tetteit. Amikor Istenről tanulunk, többet megértünk szeretetéből, jóságából, hűségéből és más tulajdonságaiból, amelyek örömet hoznak nekünk.

A Biblia bölcsességet és vezetést ad életünk során. A belőle merített bátorítás által bizalommal nézhetünk szembe a kihívásokkal. Vigaszt is találunk a bibliai életrajzokban és Jézus tanításaiban. A kitartás és öröm életünk részévé válik, még a nehézségek közepette is. A Szentírás célt és küldetést társít minden kihíváshoz. Isten tervét mutatja meg az emberiség jövőjére vonatkozóan.

Az Istennel való közösség annak örömét adja, hogy biztosak vagyunk az Ő jelenlétében és a vele való, bensőséges kapcsolatban. Végül, nem csak elméleti tudásunk lesz, hanem baráti kapcsolatunk a Teremtővel. Az a reménység, amit a Biblia olvasása nyújt, sokkal több, mint pozitív szemlélet.

Istennek minden hatalma megvan ahhoz, hogy teljesítse az örök élettel kapcsolatos ígéretét. Ezt mondja: „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó és az élő, pedig halott voltam, és íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és pokol kulcsai” (Jel 1:17–18).

A Bibliában találhatjuk az új égről és új földről szóló ígéretet. „És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak” (Jel 21:4, KAR). Isten a visszahelyezést is megígéri nekünk Jn 14:1–3-ban: „Ne nyugtalanodjék a szívetek, higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. ... Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek... ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”

Miközben tanulmányozzuk a Bibliát, felfedezzük, hogy Istennek van megváltási terve az emberiség számára. Valóban új teremtéssé leszünk. „Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az” (2Kor 5:17).

AZ EREDMÉNY

Emlékeztek még Christinra és a fogadalmára? Christian és Alcyline elkezdtek együtt tanulmányozni a Bibliát. 30 nap alatt végig is olvasták. Christian minden kérdésére megtalálta a választ. Családi életük átalakult, és Christian megkeresztelkedett. Bibliamunkás lett, aki másoknak ad bibliaórákat, és evangelizációs alkalmakat tart.

A keresztsége óta eltelt 13 évben a családjuk 6 gyülekezetet épített fel saját anyagi forrásból, és további 22 gyülekezet felépítéséhez járultak hozzá az amazóniai dzsungel Autazes régiójában.

Van a Bibliának életet átalakító ereje? Képes életcélt és küldetést adni? Isten kegyelme és az Ige őszinte tanulmányozása által Christian új teremtés lett. Az a sok-sok ember, akiknek ő és családja adta át az evangélium üzenetét, Isten átalakító kegyelmének és isteni tervének élő bizonyítékai. ☺

Stanley Arco, a Hetednap Adventista Egyház Dél-amerikai Divíziójának elnöke.

Megbeszélendő kérdések:

1. Melyek a kedvenc bibliaaszóvegeid, amelyek reményt és örömet adnak neked?
2. Tapasztaltad már Isten kitartó szeretetét?

hétfő

Nincs másík, hozzá hasonló könyv

A Biblia egyedi volta

DANIEL DUDA

1 800-ban történt, hogy egy 15 éves walesi lány, Mary Jones 42 kilométert gyalogolt mezítláb Észak-Wales rögös földjén, hogy egy walesi nyelvű Bibliát vásároljon. Mary olyan erősen vágyott rá, hogy saját Bibliája legyen saját nyelvén, hogy keményen dolgozott, és minden centet megtakarított 6 éven keresztül. Mindezek után pedig ilyen messzire kellett mennie, hogy venni tudjon egy példányt! Az ő bátorító története vezetett végül a Bibliatársulatok megalapításához, amelyek küldetése az volt, hogy szerte a világon Bibliákat nyomtassanak és terjesszenek.

Ma te és én már másféle világban élünk, mint Mary Jones. Ám mégis egyedi, különleges könyvnek tartjuk a Bibliát. Természetesen minden vallásnak megvannak a maga szent iratai, amelyeket egyedül-állónak tartanak az adott vallás hívei. Miért hisszük mégis, hogy a Biblia páratlan, kivételes?

A BIBLIA, MINT ISTEN KINYILATKOZTATÁSA

Az évszázadok során az emberek háromféle forrásból merítették a tudást: gondolkodás, tapasztalat, Isten kinyilatkoztatása. Az emberi elme csodás felfedezések forrása lehet, amelyek könnyebbé teszik az életünket, és előre viszik az emberiség fejlődését. Az emberek saját személyes tapasztalataikon keresztül szélesíthetik az életről alkotott elképzeléseiket, javíthatják saját életük minőségét és az emberiségét is. Mégis, bár az emberi elme és tapasztalat hasznos eszközök a körülöttünk lévő világ megismerésére, de a bűn hatásai miatt mégsem elégséges források az örök valóság megértése szempontjából. Nem mi teremtettük önmagunkat, ezért nem mi alkotjuk a dolgok örök értelmét sem. Ehhez Isten kinyilatkoztatására van szükségünk (5Móz 29:29).

Ahol szeretet van, ahol kapcsolatok vannak, ott szavak is vannak. Ezért szól az Isten. Ezért tartotta az ősi Izrael olyan hatalmas kincsnek Isten Szavát.

Pál apostol írta erről a klasszikussá vált kijelentést: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes, minden jó cselekedetre felkészített legyen Isten embere” (2Tim 3:16–17). Más szóval, a Biblia hordozza Isten tekintélyét, mert egyedülálló módon Isten ihlette, az Ő leheletéből származik.

A Biblia nem csupán egy történelemből, hanem hatalmas igazságokat tartalmaz, amelyek bizonyítják a Szentlélek munkáját, és segítenek nekünk, olvasóknak, lelki érettségre jutni. 2Timótheus 3 mutatja, hogyan használja a Szentlélek a Bibliát négy különböző módon:

A Szentírás megadja nekünk hitünk alapvető elemeit (tanítás/tantétel). Ám, ha megszegjük vagy elhanyagoltuk Isten elveit, akkor helyreigazít (megfedd, megdorgál). Ezért fontos úgy olvasni a Bibliát, hogy

azokat a dolgokat is meghalljuk belőle, amit nem akarunk meghallani. Könyvnyű annak megerősítéseként olvasni a Bibliát, amit mindig is hittünk. De ha a Bibliát helyesen olvassuk, a Szentlélek feddést és megjobbítást is tud adni lelkünknek, olyan igazságokat, amelyek megváltoztatják gondolkodásunkat, és viselkedésünket (figyelmeztetés, buzdítás). Továbbá, a Biblia azt is megmutatja nekünk, hogyan alkalmazzuk Isten elveit az életünkre: igazságra való nevelés (képzés).

A BIBLIÁNAK ISTENI-EMBERI JELLEGE VAN

Ahogy már fentebb említettük, a Biblia üzenete Istentől származik, de szükségszerű, hogy az üzenetet az emberek olyan szavakat és gondolatokat használva fejezték ki, amelyek tükrözik keletkezésének helyét és idejét. Mindezek a szempontok – az isteni és emberi jelleg – egyformán fontosak, és egyensúlyban kell azokat tartani. Meg kell őket különböztetni, de nem lehet egymástól elválasztani.

Mivel a Biblia Isten Szava, ezért örökkévaló jelentősége van: az egész emberiségnek szól. Időszerű minden személy számára, minden korban, mindenhol és minden kultúrában. Ezért kell figyelniük arra, amit a Biblia mond, és engedelmessé válni tanácsainak.

Az emberi szempontot az a tény adja, hogy egy bizonyos időben és helyen íródott, bizonyos emberek nyelvén (az Ószövetség héberül és arámul, az Újszövetség görögül). Emiatt pedig a Szentírás bizonyos mértékig a szerzők gondolkodását tükrözi. Az irodalmi műfaj, stílus és szókészlet más-más a Biblia különböző részeiben. Egyes szerzők olyan forrásokat is használnak, amelyeket nem ők írtak. Ennélfogva a Biblia minden könyvének egy különleges, csak rá jellemző stílusa van.

Mivel az inspirációnak nincsenek fokozatai (ami arra utalna, hogy egyes részek ihletettebbek, más részek nem annyira ihletettek), ezért dinamikus inspirációról beszélünk inkább, mint

verbálisról (szó szerinti diktálásról). Ha felismertük, hogy az isteni és emberi nézőpont elválaszthatatlan egymástól, akkor ennek figyelembevételével fogjuk tanulmányozni és értelmezni a Bibliát. A Bibliát történelmi és nyelvtani szempontból kell tanulmányozni (mert a dokumentumot egy bizonyos szerző egy konkrét történelmi időszakban írta), de nem maradhatunk csak ezen a szinten, mert a Biblia több, mint történelem. A Biblia Isten időtlen kinyilatkoztatása, amely minden embernek szól az idők végezetéig. Ez a Biblia isteni jellege.

„Ezeket az ígéket nem ember, hanem Isten fogalmazta meg. A Biblia emberi nyelven kifejezett, de Istentől származó igazságai az isteni és az emberi egybefonódását tükrözik. Ugyanilyen összefonódásról tanúskodik Krisztus természete is, aki Isten Fia és ember Fia is volt. A Bibliára is érvényes az, ami Krisztusra, hogy »az Ige testté lett, és lakozék közöttünk« (Jn 1:14).”

A MI TÖRTÉNETÜNK ISTEN TÖRTÉNETÉNEK RÉSZE

Az Ószövetség 70%-a és az Újszövetség 60%-a elbeszélő formában íródott. Isten azért választotta a történetmondó jelleget, mert ennek ereje van az emberek lelkesítésére, és inkább tudja közvetíteni az üzenetet, mint bármi más. Ez egységes fókuszot biztosít a Szentírás 40 szerzője számára. A legfőbb probléma és a végső megoldás minden író számára ugyanaz.

„És Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megírtak az Írásokban” (Lk 24:27).

A „valamennyi” kifejezés lényeges itt. Jézus nem egy néhány messiási prófétai jövendölésről beszél. Inkább a következőt szeretné hangsúlyozni: „Most már értitek az egész történetet. Most úgy értitek, ahogyan eddig még soha. Most értitek, mi a Mindenható célja.” Aztán a bibliai történet folytatódik a beteljesedéssel, az új közösségen (az egyházon) keresztül, egészen az

Úr napjáig, az új teremtettségig és a bűn örökre szóló eltörléséig.

Egy félbeszakadt történetet megmenthetünk, ha egy tágabb történetbe illesztjük. Ha olvasod a Bibliát, láthatod benne saját kísértéseidet, saját bukásodat, Egyiptomból való szabadulásodat, a Jordánon való átkelést, a pusztai vándorlást, a fogságot. Jézus megnyitja a szemedet, megtisztít. A Biblia élő Ige lesz az élettapasztalatodban (Zsid 4:12).

Isten élő Igéje hozzájárul az élet megteremtéséhez, a bűnről való meggyőzéshez, a remény felélesztéséhez, erőt ad gyengeségünkben, vezetőknek a sötétségben. Lámpás a lábunk előtt, fény sugar az úton (Zsolt 119:105). Olyan történet, ami új értelmet ad egyéni életünknek. Ezért mi is lehetünk a Könyv emberei! Sőt, szükségünk van arra, hogy a Könyv emberei legyünk! ©

* Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 9–10. o.

Daniel Duda a Hetednap Adventista Egyház Transzeurópai Divíziójának elnöke.

Megbeszélendő kérdések:

1. Mi különbözteti meg a Bibliát más szent könyvektől?
2. Jelenlegi lelki tapasztalatodban tudsz-e azonosulni valamely konkrét bibliai szereplővel?

kedd

Isten szakadatlanul keres minket

G. ALEXANDER BRYANT

Egyszerűen fogalmazva: Isten hatalma átalakítja az emberek életét. Az evangélium jó híre Isten Igéjének esszenciája. Pál kijelenti Róm 1:16-ban: „Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az minden hívő üdvösségére, zsidónak először, de görögnek is.” Isten Igéje leleplezi és szemlélteti számunkra végtelen szeretetét, kinyilatkoztatja kegyelmét és bemutatja szakadatlan kutatását gyermekei után.

Figyeljük meg, hogy Pál kétféle embertípust sorol fel, akiknek megmutatja szabadítását. Az evangélium a zsidóknak és a görögöknek is szól. Én úgy látom, a „zsidók” a hitben élők közösségét reprezentálják, azokat, akik az egyházban nőnek fel. A görögök pedig azokat, akik sosem voltak az egyház tagjai. De mindkét csoportnak szüksége van az evangéliumra. Mindnyájan egyenlő értéket képviselnek Isten szemében, keresi őket a Mindenható, és mindnyájan elvesznének, ha Ő nem keresné őket.

A Biblia leginkább figyelemreméltó témája és története annak felfedezése és bizonyossága, hogy Istennek hatalma van a megmentésünkre. Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig láthatjuk, hogyan igazolódik az, hogy Isten keres bennünket, és rendületlenül az emberiség megmentésén munkálkodik. A Biblia olyan, mint egy kaleidoszkóp, sok-sok szereplőjének életében bizonyítja az evangélium átalakító és megmentő hatalmát az uralkodóktól a koldusokig – minden esetben a Mindenható kezdeményezi a megmentés folyamatát.

ISTEN KERES

Néha, amikor az emberek a megtérésükről beszélnek, így kezdik a beszámolót: „Amikor megtaláltam az Urat...” Bár értem a szándékot és az üzenetet, mégsem pontos kép ez a megváltás történetéről, hiszen az sohasem arról szól, hogy az emberek keresik Istent, hanem arról, hogy Isten szakadatlanul keresi az embert. Az Úr nem veszett el, Őt nem kell megkeresni. Nem mi találtuk meg Istent: Ő talált meg bennünket.

Az Éden kertjében Isten így szólítgatja az embert: „Ádám, hol vagy?” Az egész Szentírásban találunk példát arra, hogyan keresi Isten az elveszettet. Megtalálta Ábrahámot a Mórija hegyén, Józsefet a kút mélyén, Mózes az égő csipkebokornál, Illést egy barlangban,

Isten Igéje leleplezi és szemlélteti számunkra, hogy szakadatlanul keres minket.

Dávidot az apja nyájánál, Pált a ló hátán. Isten Igéjének témája: Isten keresi az embert. Az Ige összefoglalja, miként keres Isten az embert, és milyen szabadító tetteket vitt végbe a megváltási tervben.

Az Isten által Igéjében leírt történetek bátorítást nyújtanak és bepillantást engednek abba, mit tesz Isten jelenleg is teremtményeiért. Ő nem passzívan várakozik, hogy mikor indulunk el felé, hanem aktívan és rendületlenül kutat utánunk. Lukács 15. fejezete tömör, mégis átfogó képet ad arról, hogyan keres Isten teremtményeit, és tesz meg mindent megmentésükért. Isten az aktív kezdeményező. Ellen White ezt írja: „Isten sohasem veszi figyelembe az embereknél a rangbeli és tekintélybeli szempontokat. Isten egyenlő módon gondoskodik, törődik mindazokkal a lelkekkel, akiket Ő teremtett.”¹

Nem gyakran látjuk nyilvánvalóan, hogyan keres bennünket Isten, de azt tudjuk, hogy rendületlenül teszi. Isten kezdeményezte a megváltási tervet, hogy megtaláljon és megmentsen engem. Olyan körülményeket teremtett, amelyek egy bizonyos ösvényre tereltek, ahol lehetőségem adódott Őt választani, és átalakulni az evangélium hatalma által.

AZ ESEMÉNYEK ÖSSZEANGOLÁSA

Úgy kezdődött a történet, hogy adventista gyülekezeti tagok jöttek a környékünkre közvélemény-kutatás céljából, hogy megtalálják azokat, akiket érdekel a bibliatanulmányozás.

Az én családom nem volt otthon, de a közvetlen szomszédunk, Jones néni, feliratkozott. Amikor rájött, hogy ezek az emberek adventisták, megkérte őket, hogy a következő alkalommal már ne menjenek hozzá, inkább próbálkozzanak a szomszédainál. Eljöttek tehát hozzánk, az én családom pedig beleegyezett a tanulmányozásba. Bemutatták a szombat üzenetét, és számomra meggyőző és cáfolhatatlan volt a bizonyíték, hogy a szombat az Úr nyugalomnapja.

Ám csak 14 éves voltam, komolyan sportoltam, kosárlabdáztam, fociztam, baseballt játszottam a szomszédos fiúturnaklubban. Mivel minden mérkőzés szombaton zajlott, nem voltam kész ezt feladni, hogy csatlakozzam az egyházhoz. Aztán valami különös dolog történt. A szüleim hirtelen úgy döntöttek, hogy a négylakásos társasházból, amiben laktunk, elköltöznék egy különálló családi házba. Ezzel kiszakítottak a megszokott környezetemből, a sportklubból, és abba kellett hagynom a szombati mérközéseket is.

A költözés után körülbelül egy évvel a diakónusok, akik bibliaórákat adtak nekünk, újra meglátogattak, és hívtak, hogy járjunk újra gyülekezetbe, de én még mindig tétováztam. Néhány héttel később egyikük beteg lett, és az édesapámmal meglátogattuk őt a kórházban. Nagyon rosszul volt, és megkérdezte tőlem, tennék-e egy szívességet. Igent mondtam, gondolva, hogy egy pohár vizet kér, vagy a nővért fogja hívatni. Ehelyett azt kérte, hogy menjek el helyette a gyülekezetbe szombaton. Nos, mivel már igent mondtam (erre emlékeztetett is a bácsi), ezért megtartottam a szavamat. Isten megtalált, és később keresztség által az egyház tagjává lettem.

Az én történetem is annak krónikája, hogyan kerest engem Isten. Nem én kerestem Őt, hanem Ő keresett engem. Ki indította arra az adventistákat, hogy épp a mi környékünkön tartsanak közvélemény-kutatást? Ki indította Jones nénit, hogy a mi családukhöz küldje őket? Ki készítette a diakónusokat, hogy később is visszajöjjenek? Ki indította az édesapámat, hogy meglátogassuk a diakónust a kórházban? Isten hangolta

össze az életem eseményeit úgy, hogy olyan helyzetbe kerüljek, ahol elfogadhatom az evangéliumot!

Tehát, Isten minden embert keres. Összehangolja életünk eseményeit, hogy elhozza számunkra az üdvösséget. Nem számít, hogy a gyülekezeten belül vagy kívül nőttél fel: Isten kutat utánad, keres, hogy megmentsessen. Senki sem olyan gonosz vagy romlott, hogy Isten ne menne utána. Nincs olyan elrontott élet, amit az evangélium ereje ne tudna megmenteni! Nem tud senki olyan mélyre süllyedni, hogy az evangélium ereje ne tudná felemelni. Nincs olyan büntől szennyezett élet, amit az evangélium ereje ne tudna megtisztítani. Ahol a bűn megsokasodott, ott a kegyelem annál bővebben árad.²

A Biblia gazdag tárháza azoknak a történeteknek, amelyek arról szólnak, hogyan keresi Isten az embereket, hogyan akar nekünk reményt adni az evangélium ereje által. Isten nem személyválogató. Az evangélium jó híre az, hogy Isten keres téged! Megtalált már? Ha még nem, akkor most is keres! ☺

¹ Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 544. o.

² Utalás Róm 5:20 versére.

G. Alexander Bryant, D.Min, a Hetednapos Adventista Egyház Észak-amerikai Divíziójának elnöke.

Megbeszélendő kérdések:

1. Melyik igeszakasz szól neked leginkább arról, hogy Isten szakadatlanul keres téged?
2. Miben tapasztaltad azt, hogy Isten kegyelme kiárad rád?

szombat

Az Ige, mint kinyilatkoztatás

Jn 5:39 vizsgálata

ROBERT OSEI-BONSU

Ha arról beszélünk, hogy „az Ige kinyilatkoztatás”, talán érdemes annak a kérdésnek a megválaszolásával kezdeni, hogy „Milyen úton-módon nyilatkoztatta ki magát Isten?”. Ez a tény alapvető fontosságú a keresztény hit szempontjából. Isten sok különféle csatornán keresztül nyilatkoztatta ki önmagát szóval és tettel egyaránt, de legfőképpen Jézus Krisztus személyében.

Isten kifejezett szándéka, hogy e kinyilatkoztatás által az emberek hozzá jöhessenek, és megmentő kapcsolatba kerülje-

nek vele, aminek az eredménye a vele való, örök közösség (Jn 17:3). Úgy az Ó-, mint az Újszövetség tartalmaz feljegyzéseket arról, hogyan nyilatkoztatta ki magát Isten az emberi történelem folyamán, különösen Izrael történelmében, legfőképp pedig Jézus Krisztus személyében. Ezen isteni kinyilatkoztatás nélkül az emberiség elveszne, teljes tudatlanságban lenne Isten valódi jellemét illetően, bűne és vétke örökre elszakítaná Teremtőjétől.

Jogosan nevezzük tehát a Bibliát Isten Igéjének, mert az Isten ihletett szavait tartalmazza. Isten Igéjének célja, hogy információval szolgáljon, és kinyilatkoztassa számunkra Jézust. Megváltónk azt mondta Jn 5:39 szerint, hogy *„Tí azért kutatjátok az Írásokat, mert úgy véltetek, hogy azokban van az örök életetek, pedig azok rólam tesznek bizonyosságot.”* Ez a kulcsfontosságú igevers Isten Igéjének központi szerepét hangsúlyozza, ami Jézusról szóló kinyilatkoztatás.

TÖRTÉNETI ÉS TEOLÓGIAI HÁTTÉR

János evangéliuma a Kr. u. 1. századra datálódik (Kr. u. 70 és 90 közé), egy olyan időszakra, amikor vegyes kulturális hatások érvényesültek (római, görög, zsidó). Feszültség volt a római fennhatóság alatt élő zsidó vezetők és Jézus követői között. Jézus kijelentése, amelyet az imént idéztünk Jn 5:39-ből, kihívást jelentett a zsidó vallási vezetők számára a Tóra, a próféták és a vallási hagyományok – így együtt a végső tekintély – szempontjából. Mindezek helyett Jézus önmagára irányította a figyelmet mint Isten legfőbb kinyilatkoztatására.

János evangéliumában olvasható egy párbeszéd Jézus és a vallási vezetők között, akik megkérdőjelezik az Ő tekintélyét, illetve identitását. Jézus megkérdőjelezi írás-értelmezésüket, mondván, hogy az Írások róla szólnak, tehát tanulmányozniuk kell azokat, hogy örök életet nyerhessenek. Lk 24:27, 44–45 versei alátámasztják azt a gondolatot, miszerint az Ige közepontjában Jézus és Isten megváltási tervében betöltött szerepe áll. Az Újszövetség hangsúlyozza, hogy Jézus az Istentől küldött Ige, teljes mértékig kinyilatkoztatja a Mindenható akaratát, és betölti az ótestamentumi, messiási próféciaikat.

A keresztény nézet a következő: ahhoz, hogy a maga teljességében Jézus kinyilatkoztatásaként értelmezzük Isten Igéjét, el kell ismernünk a Biblia teljes fókuszát. Az Ótestamentum az Újszövetségre mutat előre, amely Jézus Krisztust nyilatkoztatja ki. Az egész Szentírásban, Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig a megváltási terv bontakozik ki. Isten Igéje nem tanmesék vagy történetek gyűjteménye, hanem egy következetes, logikus elbeszélés Jézus Krisztusról, a világ Megváltójáról.

Jn 1:1–14 szakasza úgy mutatja be Jézust, mint az Igét, az Isten élő Igéjét, aki a világ kezdete óta létezik, testté lett, és lakozott miközöttünk. Hangsúlyozza Jézus isteni mivoltát, a teremtésben és megváltásban betöltött szerepét. Zsid 4:12 szintén úgy ábrázolja az Igét, mint hatalmas, élő erőt, amely képes felismerni az ember gondolatait és indítékait. Az Ige átalakulásra és változásra indít. Jn 5:39 és a Biblia más szakaszai dinamikus, isteni erőként ábrázolják az Igét, amely kinyilatkoztatja Isten célját és jellemét.

Jézus több, mint egy tanító vagy egy próféta, Ő Isten üzenetének megtestesítője az emberiség számára.

JN 5:39 TEOLÓGIAI VONATKOZÁSAI

Jn 5:39 azt mondja, hogy Isten Igéje több, mint emberi szó. Jézus isteni természetét jelképezi, mint Isten megváltási tervének hírnökét. Jézus több, mint egy tanító vagy egy próféta, Ő Isten üzenetének megtestesítője az emberiség számára. Ez a tétel hangsúlyozza, mennyire fontosak az Ószövetség Írásai abban, hogy segítsenek megérteni Jézust és tanításait. A Szentírás felhívást intéz a vallási vezetőkhez, hogy helyezték hitüket Jézusba, aki az ószövetségi üzenet végső beteljesítője. Isten Igéje át tud formálni bennünket, lelki növekedésre, engedelmességre, hozzá való hasonlóságra vezet.¹

Jn 5:39 Jézus válaszát tartalmazza, amit a tekintélyelt megkérdőjelező zsidó vezetőknek adott. Ez az igevers rávilágít az Írások lényegére, amelyet Jézus magyarázott nekik. *„Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam.”*² Az írástudók úgy vélték, fel tudják fedezni az örök élethez vezető utat a Szentírás tanulmányozása által. Jézus azonban tisztázza, hogy az Írások azért születtek, hogy róla tegyenek bizonyosságot, mert az örök élethez vezető út Ő maga.

Ennek az igeversnek a megértéséhez szükséges az összefüggések vizsgálata és megértése. Az előző versek arról szólnak, hogy Jézus meggyógyít egy embert. Ez a férfi 38 éve volt mozgásképtelen. A gyógyítás szombatnapon történt, és a zsidó vezetők megkérdőjelezték Jézus tekintélyét, hogy milyen jogon cselekedett. Jézus elmondta nekik, hogy neki, Isten Fiaként, van felhatalmazása erre. A 39. versben azt is kifejtette, hogy az Írások nem csupán azért léteznek, hogy tanulmányozzák azokat, hanem hogy az embereket Őhozza vezessék. Az Írások róla szólnak, az Ő létezéséről tanúskodnak. Bizonyítják kiletét és azt, hogy miért jött el erre a világra.

Ebből az igeversből fontos dolgok következnek a bibliaértelmezésünk szempontjából. A Biblia több, mint történelmi beszámoló vagy költemények összessége. A Biblia Isten kinyilatkoztatása a megváltási tervről, Jézus Krisztus által. Amikor a Szentírást tanulmányozzuk, fel kell fedoznünk abban a Jézusról, és a kereszten hozott

Ebből az igeversből fontos dolgok következnek a bibliaértelmezésünk szempontjából.

megváltói munkájáról szóló bizonyágtételt. Egyedül Krisztus által lehet örök életünk.

Isten Igéjét Krisztus-központú látásmóddal kell tanulmányoznunk. Minden szakaszt vagy történetet úgy kell olvasnunk, hogy megértsük, hogyan vonatkozik az Jézusra. Amikor arról olvasunk, hogy Ábrahám hajlandó volt feláldozni fiát, Izsákot, abban Isten hajlandóságát láthatjuk, aki kész volt feláldozni értünk az Ő egyszerűlt Fiát. Olvashatjuk a Zsoltárokat, s láthatjuk bennük Jézus érzéseit és küzdelmeit, amint felkészült a kereszthalálra.

Tanulmányoznunk kell Isten Igéjét, és átültetni azt a gyakorlatba. Isten Igéje tanítson és alakítson át minket. Jézus szeretete, kegyelme és igazsága átfomál, miközben találkozunk vele az Ige által. Törekednünk kell arra, hogy oly módon éljük az életünket, ami tükrözi az Ő jellemét és küldetését.

Ellen G. White megerősíti, hogy a Biblia Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot: „Az ószövetségi íráskönyvek kinyilatkoztatják Krisztust, és megismertetik velünk az Ő előjogait.”³ Hangsúlyozza továbbá, hogy kulcsfontosságú tanulmányozni az Írásokat ahhoz, hogy megismerjük Jézus Krisztust. *A nagy küzdelem* c. könyvben Ellen G. White kijelenti, hogy a Bibliát nemcsak a tudósoknak írták, hanem a hétköznapi embereknek is. Az üdvösséghez szükséges igazságok világosabbá válnak belőle, mint a déli verőfény. Senki sem hibázhat, vagy tévedhet el, hacsak nem saját akaratát követi Isten kifejezett akarata helyett.⁴ Használjuk Isten Igéjét Jézus tanításainak hirdetésére, amely képes átalakítani az emberek életét, és reményt adni az egész világnak!

JN 5:39 MISSZIOLÓGIAI KÖVETKEZTETÉSEI

Jn 5:39 missziológiai szempontból Jézus létfontosságú szerepét hangsúlyozza és azt, mennyire lényeges evangelizáció útján hirdetni az Igét. Ez az igevers megkérdőjelezi azokat a vallási gyakorlatokat, amelyek egyéb tekintélyeket helyeznek Jézus fölé. Arra hív, hogy változtassuk meg a fókuszot, tanulmányozzuk az Írásokat, és lássuk meg Jézust, mint Isten igazi kinyilatkoztatását. ApCsel 4:12 és Róm 10:14–15 szintén olyan bibliai szakaszok, amelyek a missziómunkának ezt a szempontját hangsúlyozzák: hirdessük Jézust, mint üdvösségünk egyetlen eszközt! Jn 5:39 azonban minden keresztény felé felhívást intéz, hogy hirdessük Jézust, mint Isten élő Igéjét, aki kinyilatkoztatja Isten kegyelmét igazságát, az üdvösséget – származástól, családi, társadalmi háttértől függetlenül.

Ez az igevers bátorítja a hívőket, hogy olvassák a Bibliát, ismerjék el, hogy annak minden része Jézusra mutat. Fontos

képezni és nevelni a keresztényeket, hogy megértsék a Bibliát, felismerjék, hogy annak központi alakja Jézus, és másokkal is megosszák ezt a kinyilatkoztatást. Jn 5:39 missziológiai szempontból hangsúlyozza Jézus üzenetét és azt, mennyire fontos az Ő szerepe az evangelizációban. Megkérdőjelezi azokat a vallási szervezeteket és hagyományokat, amelyek más tekintélyt helyeznek Jézus fölé. Arra hív, hogy a fókuszot helyezzük át a Szentírás vizsgálatára és a Jézussal való találkozásra, aki Isten végső kinyilatkoztatása. Az ezzel a tudással felvértezett hívők jobban meg tudják osztani a kinyilatkoztatást másokkal, és rá tudják vezetni őket a Szentírás jobb megértésére.

KÖVETKEZTETÉS

A Szentírás megkérdőjelezi a hagyományos hitrendszert, és Jézusra összpontosít. Tanításait könnyebb megérteni, ha megértjük a történelmi kontextust. A vonatkozó versek vizsgálata segít megérteni Isten Igéjét, és hangsúlyozza Jézus isteni természetét.

Isten Igéje kinyilatkoztatja Jézus Krisztust. Ez több, mint régi szövegek gyűjteménye. Isten Igéjét Krisztus-központú szempontból kell megközelíteni, és igyekeznünk kell rajta keresztül Jézussal találkozni. Alapvető fontosságú, hogy Krisztus tanításait alkalmazzuk mindennapi életünkben, és engedjük, hogy megváltoztassanak bennünket. Arra is fel kell használnunk, hogy hirdessük az evangéliumot. Ne feledjük, hogy Jézust az Isten Igéjén keresztül érthetjük és tapasztalhatjuk meg. Gondoskodjunk arról, hogy ezt megosszuk másokkal. Jn 5:39 azt mondja, hogy a Szentírás elvezet minket Jézushoz, és az Ő irányába mutat. Miközben olvassuk és tanulmányozzuk a Bibliát, mindig tartsuk ezt szem előtt, és próbáljuk megkeresni, hogy az egyes szakaszok hogyan kapcsolódnak Őhöz. ☉

¹ Robert H. Gundry: *A Survey of the New Testament [Az Újszövetség áttekintése]*. 5. kiad. Grand Rapids, 2012, Zondervan.

² A bibliaiszöveget a Károli fordításból idéztük.

³ Ellen G. White 109. sz. kézirat, 1899.

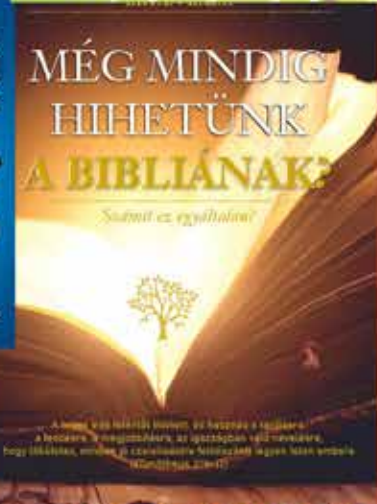
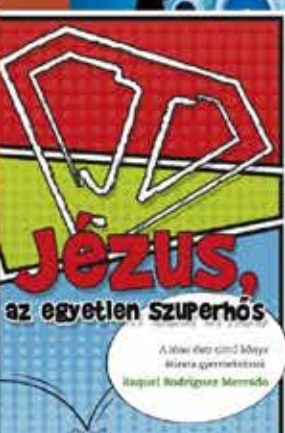
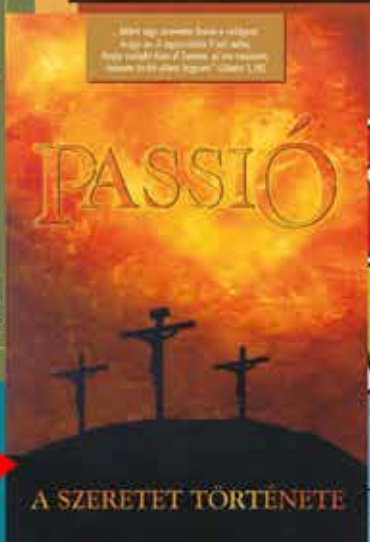
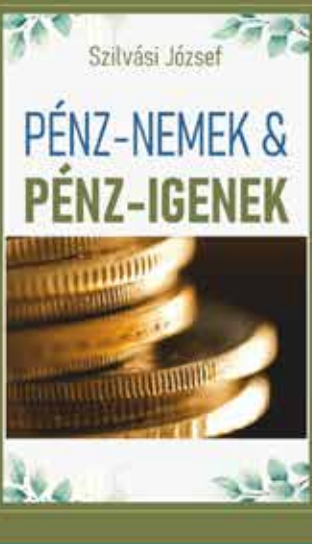
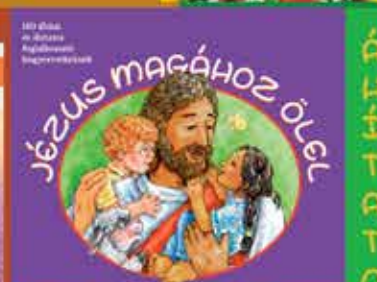
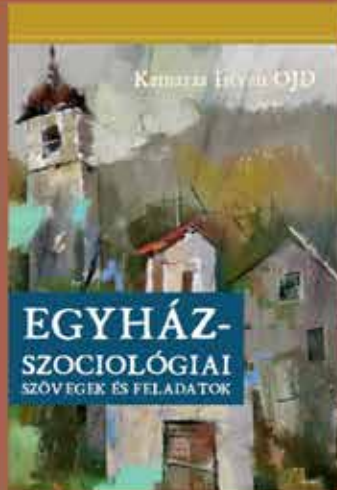
⁴ Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 532–533. o.

Robert Osei-Bonsu, a Hetednapos Adventista Egyház Nyugat-közép-afrikai Divíziójának elnöke.

Megbeszélendő kérdések:

1. Gondoltál már úgy Jn 5:39 versére, mint a misszió módszertani útmutatójára?
2. Hogyan tudod az Igét ma arra használni, hogy bátoríts valakit?

Legújabb kiadványaink!

Előkészületben!

csütörtök

Isten Igéje táplál

ROGER O. CADERMA

Egy olyan világban, ahol az élet zaja általában elnyomja Isten hangját, az Úr Igéje valóban éltet és táplál bennünket. Zsolt 19:7–14 szakasza szép példája annak, hogy Isten Igéje hogyan ad nekünk lelki táplálékot, bölcsességet, örömet és útmutatást. Ebben az áhítatban alaposan elmélyedünk a következő témában: „Elmegyek és hirdetem Isten Igéjét”. Felfedezzük az Ő igazsága kimondásának átalakító erejét, és azt, hogyan biztosíthat gazdag életet mind az adakozó, mind a hallgató számára.

IDEÁLIS ÜZEMANYAG

Lelki jólétünk a tápláléktól függ, ahogyan fizikai testünknek is ételre és italtra van szüksége a túléléshez. A Biblia csodálatos menedék egy instabil és kiszámíthatatlan világban. Isten szeretetének, megértésének és kegyelmének mélységeibe merülünk el, amikor az Ő Igéjét tanulmányozzuk. Azzal táplálja lelkünket, hogy emlékeztet bennünket Isten állhatatos jellemére és megszeghetetlen ígéreteire. Mint egy sivatagi vízesés, hűs, kellemes vízzel oltja szomjunkat.

Ezt a lelki táplálékot viszont inkább meg kell osztani másokkal, mint magunknak megtartani. Amikor lelkileg kiszáradt emberekkel találkozunk, ugyanazt az éltető vizet kínálhatjuk nekik, amelyet mi is felfedeztünk Isten Igéjében. Ily módon Isten kegyelmének csatornáivá válunk, megelevenítve és megújítva a körülöttünk élő embereket.

MINDENNAPI BÖLCSESSÉG

A Biblia a tudás forrása. Akik keresik, azokban növekszik a megértés és a bölcsesség. Sokan egyszerűnek vagy oktalannak tartjuk magunkat, de Isten Igéjének van hatalma arra, hogy bölcsé tegye az együgyűt. Hasznos tanácsokat ad az élet kihívásainak kezeléséhez.

A Biblia tele van olyan hétköznapi emberek történeteivel, akik a hit és az Isten Igéjének való engedelmesség révén figyelemre méltó tetteket értek el. Az Istenbe vetett hitük és az Ő Igéje iránti elkötelezettségük kikövezte az utat a tisztánlátás és a siker számára.

Isten a bölcsesség átadásának eszközeként használ minket. Azok, akik az élet kihívásaiban való eligazodással küzdenek, tisztánlátásra és segítségre találhatnak nálunk. Fel tudjuk őket készíteni arra, hogy bölcs döntéseket hozzanak, amelyek Istent dicsőítik és gyümölcsöző élethez vezetnek.

ŐSZINTE BOLDOGSÁG

Az öröm értékes és megfoghatatlan ajándék a mi világunkban. Sokan múltó élvezetekben és időtöltésekben keresik, csak hogy végül ráébredjenek, hogy az igazi és tartós öröm csak Isten jelenlétében található meg. Az Ő Igéje feltárja az igazi örömhöz vezető utat.

Örömhordozókká válunk, amikor megosztjuk Isten Igéjének jó hírét másokkal.

Az Úr törvényei helyesek, mert az Ő hibátlan és őszinte jellemét tükrözik. Elirányítanak bennünket a bűn és az önzés katasztrofális ösvényeitől a szeretet, a kegyelem és az öröm által meghatározott élet felé. Amikor engedelmeskedünk Isten parancsainak, olyan mély és tartós örömet tapasztalunk, amely túlmutat a körülményeken.

Örömhordozókká válunk, amikor megosztjuk Isten Igéjének jó hírét másokkal. Megosztjuk Krisztus megismerésének csodálatos örömet, valamint a megváltás és az átalakulás jó hírét, amelyet Ő nyújt. Bizonyosságtételeink örömet és reményt adnak azoknak az embereknek, akik az élet nehézségeivel küzdenek.

SÖTÉT HELYEN RAGYOGÓ FÉNY

Isten Igéje vezérlő fény a sötét világban. „Az ÚR parancsa világos, megvilágosítja a szemeket” (Zsolt 19:9). Utat mutat a bizonytalan időszakokban, reményt ad a kétségbeesésben, tisztánlátást a zűrzavarban. Az Úr törvénye erőt ad ahhoz, hogy igazságában járjunk, mert felszabadít ahelyett, hogy korlátozna.

Mi is fényugár lehetünk a sötét világban azáltal, hogy hirdetjük Isten Igéjének üzenetét másoknak. Segítünk az embereknek, hogy felfedezzék az üdvösséghez és nemes élethez vezető utat. Mutatjuk nekik a helyes utat, amikor eltévedtek, és az

élet értelmét keresik. A mi életünk is szintet lép, bizonyosságtevők leszünk, ragyogóan fénylünk mindenki előtt az Isten Igéje átalakító hatalmának bizonyítékaként.

MÉLY LELKI FELFEDEZÉS

A lelki felfedezés útján olyan igazságot tárunk fel, amely az Isten Igéjében található személyes táplálékot egy átfogóbb elhívással ötvözi: a küldetéssel, amelyre kiválasztottak minket.

Felismerjük, hogy döntő fontosságú, hogy az Ő Igéjének naponkénti tanulmányozásával tápláljuk elménket, hogy felkészüljünk erre a felelősségre. Ez több, mint egyszerű információ; ez egy lelki lakoma, egy erőforrás, amely mélyen a szívünkben rezeg. Isten Igéjének, mint tökéletes, megbízható útmutatónak az elfogadása nemcsak a személyes megtérésről szól, hanem arról is, hogy felkészüljünk arra a küldetésre, amelyre elhívást kaptunk.

Továbbá hangsúlyozza az Isten Igéjének való engedelmség iránti elkötelezettséget, visszhangozva a Zsoltárok 19:12 nagy megjutalmazásra vonatkozó ígérését. Ez kettős áldásra utal: a személyes gazdagodásra, amely abból fakad, hogy Isten Igéje szerint élünk; valamint az előttünk álló küldetésre való felkészülésre. Ez egy olyan átalakulási folyamat, amelyben az Ige útmutatóként, erő- és örömforrásként szolgál.

Ezeket az alapvető igazságokat szem előtt tartva visszhangozhat bennünk Ellen G. White időtlen, bölcs mondata a Profétaság Lelke által: „Isten Szavát ajánlom neked, kedves olvasó, hited és gyakorlati életed szabályául.” Ez nem egy múlt gondolat, hanem olyan alapelv, amely meghatározza hitünk útjának alaphangját, és ezáltal a ránk bízott szerepre való felkészültségünket is. Ellen G. White tanításai azt az időtlen tényt hangsúlyozzák, hogy a Biblia több mint egy könyv; ez az a hiteles útmutató, amely irányítja hitünk és küldetésünk útját.

Olvasmányunk a 14. verssel ér véget, amely személyes elkötelezettséggé válik: „*Legyenek kedvedre valóok szám mondásai, és szívem gondolatai legyenek előtted, ó, Uram, kösziklám és megváltóm.*” Ez több, mint a személyes tisztaság iránti vágy; ez annak megértése, hogy az Ő Igéjének beépítése az életünkbe nem passzív cselekedet, hanem aktív készség arra, hogy részt vegyünk Isten tervében.

Az evangélium hatalommal és erővel történő közvetítésének eredményeképpen életünk élő tanúságtétel lesz az Ő Igéjének átalakító erejéről. Misszióra lettünk kiválasztva, és ez a kiválasztás több mint egy név; ez annak felismerése, hogy az Ő Igéjéből táplálkozó életünket Isten minden szükségességgel felszereli és képessé teszi arra, hogy egy nálunk nagyobb célt teljesítsen. ☺

Ellen G. White: *Early Writings* [Tapasztalatok és látomások]. Washington, D.C., 1882, 1945, Review and Herald Pub. Assn., 78. o.

Roger O. Caderma, a Hetednap Adventista Egyház Dél-ázsiai-Csendes-óceáni Divíziójának elnöke.

Megbeszélendő kérdések:

1. Hogyan táplálja a lelket Isten Igéje?
2. A Szentírás olvasása vajon passzív cselekedetté vált számodra? Min kellene változtatni ahhoz, hogy aktív életgyakorlattá váljon?

péntek

Az Ige hirdetése a globális zűrzavar idején

Tanítás ApCsel 4:4 alapján

YO HAN KIM

A világ szenved. Senki sem tagadhatja, hogy a világ, amelyben élünk, globális zűrzavarban van. Természetesen ezek a nehéz helyzetek remek alkalmat adhatnak arra, hogy bemutassuk Isten utolsó napokra szóló üzeneteit azoknak, akik kétségbeesettek és bizonytalanságban élnek. Az emberek nyitottabbá váltak a lelki beszélgetésekre, de ez nem jelenti azt, hogy az Ige hirdetése könnyűvé vált.

SZÖVEGÖSSZEFÜGGÉS

Az Apostolok cselekedetei 4. fejezete egy nagyon érdekes időszakot ábrázol. Talán nagyon hasonló volt ahhoz, aminek ma tanúi vagyunk. Sok ember kétségbeesett, csalódott és bizonytalan volt. Az emberek összezavarodtak és megrémültek. Bár a hívők tanúi voltak Jézus Krisztus mennybemenetelének (ApCsel 1), a Szentlélek erejének pünkösdkor (ApCsel 2), és egy nyomorék ember meggyógyításának a templomban (ApCsel 3), még mindig voltak aggodalmak, mivel a vallási vezetők heves ellenállásával és üldözésével szembesültek. Itt jön a képbe ApCsel 4:4. „De azok közül, akik hallgatták az igét, sokan hittek, és a férfiak száma mintegy ötezer lett” (ÚRK). Ez az igevers valóban nagy jelentőséggel bír ma számunkra, mivel nemcsak az Ige erejét mutatja meg a zűrzavaros időkben, hanem arra is hív minket, hogy hetednapi adventistaként egyesüljünk a misszióban.

AZ IGE EREJE

Bár Pétert és Jánost börtönbe zárták (3. v.) amiatt, „*hogy a népet tanítják, és hirdetik, hogy Jézusban van feltámadás a halálból*” (1–2. v.), ám azok közül, akik hallották az üzenetet, sokan hittek (4. vers). ApCsel 4 emlékeztet minket arra, hogy Isten Igéje az igazság és a világosság rendíthetetlen jelzőfénye. Nemcsak valami, amit hivatkozási alapként használhatunk, hanem magának Istennek a kinyilatkoztatása a káosz idején és a bizonytalanságban. Isten Igéje a Teremtőnk kinyilatkoztatása, amely inspirál, erőt ad, és átalakítja az életünket. Igen, Isten Igéjében erő van! A Szentírás azt mondja nekünk Zsid 4:12-ben: „*Mert Isten beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű kardnál, és elhat a szívnek és léleknek, az ízületeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait*” (ÚRK).

Ellen White emlékeztet az Ige határtalan erejére: „Az Ige hatalma által férfiak és nők törték le magukról a bűnös szokások láncait. Megtagadták az önzést. A közönségesből

Isten kiválasztott minket, hogy legyünk bátor és rendíthetetlen bizonyosságtevői, akik megkeresik az elveszetteket a bizonytalanság és a zűrzavar idején.

tisztelettudó, a részegesből józan, a kicsapongóból tiszta erkölcsű személy lett. Akik korábban Sátán eltorzult vonásait hordozták, átalakultak Isten képmására. Ez a változás önmagában is a csodák csodája. Az Ige által létrehozott átalakulás a világ egyik legmélyéresebb titka. Nem érthetjük a folyamatot, csak hihetjük.¹

Szomorú, hogy globális zűrzavar közepette élünk. Valójában ez a világ egyre mélyebbre és mélyebbre zuhan a bűn következményeiben. Van azonban remény! Isten Igéje Krisztusban nyújtja a legnagyobb reményt. Átlépi és áttöri a különböző akadályokat. Megnyugtat és emlékeztet bennünket Isten szeretetére és hűségére. Végső soron Isten Igéje megerősíti, hogy Isten kiválasztott minket az Ő küldetésének teljesítésére.

ISTEN KÜLDETÉSÉBEN

Amikor Pétert és Jánost figyelmeztették, hogy ne szóljanak Jézus nevében (18. v.), így válaszoltak: „Vajon igaz dolog-e Isten előtt rátok hallgatnunk inkább, mint Istenre? Ítéltétek meg!” (19. v.). És itt következik az apostolok híres bizonyágtétele, a 20. versben: „Mert nem tehetjük, hogy ne beszéljünk azokról, amiket láttunk és

hallottunk.” Életük elhívása és célja az volt, hogy Isten Igéjének engedelmeskedjenek, és részt vállaljanak Isten küldetésében.

Két évezreddel később olyan világban élünk, amelynek minden korábnál inkább szüksége van a reménység üzenetére. A növekvő bizonytalanság és zűrzavar arra készíti az embereket, hogy kutassanak az élet értelme után. A Krisztusban megtalálható remény és igazság, valamint maga Krisztus biztosíthat egyedül boldogságot és vigaszt. Isten hatalmas szolgálattal bízott meg, amelyet végeznünk kell ezekben az utolsó napokban. Isten bennünket választott, hogy elmondjuk, amit láttunk és hallottunk.

Emlékezzünk, mit írt Ellen White: „Jézus Krisztus szavai nekünk szólnak, akik e Föld történelmének záró szakaszában élünk. »Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézettek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket, mert elközelgett a ti váltságotok« (Lk 21:28). A nemzetek nyugtalanok. Kétségbeejtő idők álltak be. A tenger hullámai zúgnak, zajongnak, az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak a várása miatt, amik e Föld kerektségére következnek: de azok, akik hisznek Isten Fiában, hallani fogják szavát a vihar közepette is: »Én vagyok, ne féljétek...« Látjuk, hogy a világ gonoszságban és hitelhagyásban vesztgel. Az Isten Tízparancsolata elleni lázadás majdnem egyetemleges. A mindenütt uralkodó izgalom, sürgés-forgás és zavar közepette kell munkánkat e Földön bevégezni.²

Amikor az emberek szemtanúi voltak, hogy Péter és János kiszabadultak a börtönből, és hallották beszámolójukat, „egy szívvel-lélekkel felemelték szavukat Istenhez” (24. v.). Figyeljük meg a csodálatos imát, amit a 29–30. versben találunk: „Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és add meg szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te igédet! Nyújtsd ki kezéd gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által!” Az ima eredményét pedig

a következő versben találjuk: „Miután könyörögtek, megrendült az a hely, ahol összejöttök, és beteltek mindnyájan Szentlélekkel, és az Isten igéjét bátran hirdették” (31. v.).

KÖVETKEZTETÉS

Isten ígéreteire támaszkodni és elfogadni a misszióra való elhívást változatlan isteni parancs már 2000 éve, és még inkább az számunkra, ma. Számunkra, hetednapi adventisták számára nemcsak egy lehetőség, hanem identitásunk része is. Miközben az Apostolok cselekedetei 4. fejezetének üzenetén gondolkodunk, jusson eszünkbe küldetésünk! Isten kiválasztott minket, hogy legyünk bátor és rendíthetetlen bizonyágttevői, akik megkeresik az elveszetteket a bizonytalanság és a zűrzavar idején. Higgjuk, gyakoroljuk és hirdessük Isten Igéjét a globális káosz korában! Péter és János bizonyágtétele ma legyen a miénk is: „Mert nem tehetjük, hogy ne beszéljünk azokról, amiket láttunk és hallottunk!” ☺

¹ Ellen G. White: *Nevelés*. Budapest, 2015, Advent Kiadó, 149–150. o.

² Ellen G. White: *Evangelism* [Evangelizálás]. Washington, D.C., 1946, Review and Herald Pub. Assn., 1946. 18. o.

Yo Han Kim, a Hetednapi Adventista Egyház Észak-ázsiai–Csendes-óceáni Divíziójának elnöke.

Megbeszélendő kérdések:

1. Hogyan lehetünk bátrak és megingathatatlanok a káoszban is?
2. Mit láttál és hallottál az Ige tanulmányozása során, amit megoszthatsz másokkal is?

második szombat

Az Ige és az evangélium végső hirdetése

ELLEN G. WHITE

Amikor a legnagyobb erővel kell azt hirdetni, az Úr alázatos eszközök által fog dolgozni, befolyásolva azok értelmét, akik szolgálatára szentelik magukat.

Isten minden nemzedék idején elküldte szolgáit, hogy megróják a bűnt mind a világban, mind az egyházban. Az emberek azonban kellemes dolgokat akarnak hallani, és a tiszta, kendőzetlen igazságot nem fogadják szívesen. Számos reformátor, amikor munkáját elkezdte, nagyon óvatosan próbálta az egyház és a nemzet bűneit megróni. Azt remélte, hogy őszinte keresztény életének példamutatásával vissza tudja vezetni az embereket a bibliai elvekhez. De Isten Lelke érintette e reformátorokat – mint annak idején Illést, akit egy gonosz király és egy hitehagyó nép bűneinek megfedrésére indított –, és arra kényszerültek, hogy a Biblia világos kijelentéseit prédikálják; azokat az elveket, amelyeket korábban vonakodtak hirdetni, most buzgón hirdették, és elmondták, hogy milyen veszély fenyegeti az embereket. Azt tolmácsolták, amit az Úr adott szájukba, nem félve a következményektől. És az emberek kénytelenek voltak meghallgatni a figyelmeztetést.

A harmadik angyal üzenete tehát hangozni fog. Amikor a legnagyobb erővel kell azt hirdetni, az Úr alázatos eszközök által fog dolgozni, befolyásolva azok értelmét, akik szolgálatára szentelik magukat. A munkásokat inkább a Lélek kenete fogja felkészíteni, mint az oktatási intézmények. A hit és az ima emberei a Lélek indítására szent lelkesedéssel lépnek elő, hogy azt hirdessék, amit Isten mond nekik. Babilon bűnei közismertté válnak. ... Ezek a

súlyos figyelmeztetések fel fogják ébreszteni az embereket. Ezek és ezrek figyelnek fel rájuk; akik soha nem hallottak erről. Megdöbbenve hallják, hogy az egyház Babilon, amely bűnben él, tévelyeg és elbukott, mert elvetette a menyből küldött igazságot. Az emberek felkeresik korábbi tanítóikat, és türelmetlenül kérdezik, hogy igaz-e az, amit hallottak. A lelkészek pedig meséket mondanak, kellemes dolgokat jövendölnek, hogy csillapítsák félelmüket, és megnyugtassák felébredt lelkiismeretüket. De mivel az embereket nem elégíti ki a pusztai emberi tekintély, és szeretnék tudni, mi az, amit világosan *»szól az Úr«*, a nagy tekintélyű papság, akár a régi farizeusok, tekintélyük kétségbe vonása miatt haragra gerjedve, az üzenetet Sátántól származónak bélyegzik, és a bűnt szerető tömegeket felingerlik, hogy szidalmazzák és üldözzék azokat, akik az igazságot hirdetik.

A VILÁGOSSÁG ELREJTÉSE

Amikor a vita egyéb kérdéseket is érint, és az emberek figyelme Isten sárba tiport törvényére terelődik, Sátán akcióba kezd. Az üzenetet kíséző erő felingerli azokat, akik ellenzik hirdetését. A papság majd hogy emberfölötti erőfeszítéssel igyekszik elzárni a világosságot, nehogy híveire sugározzék. Minden rendelkezésre álló eszközzel megkísérli elfojtani e létfontosságú kérdések megvitatását. Az egyház a polgári hatalom fegyveréért kiált, és ebben a munkában

„Nem merjük a világ kegyének elnyeréséért Isten szavát megmásítani, szent törvényét megosztani, egyik részét lényegesnek, a másikat lényegtelennek tartani.”

a katolikusok és a protestánsok összefognak. A vasárnap megtartását kényszerítő mozgalmánál merészsége és elszántsága egyre fokozódik, és a törvényt is igénybe veszik Isten parancsolatainak megtartói ellen. Bírósággal és bebörtönzéssel fenyegetik őket. Egyeseknek pedig magas állást ajánlanak fel, és egyéb jutalmakkal és kedvezményekkel próbálják rávenni őket hitük megtagadására. De ők rendíthetetlenül így válaszolnak: „Mutassátok ki Isten Igéjéből tévedésünket!” Így védekezett Luther is hasonló körülmények között. A törvényszék elé állított hívők ékes bizonyosságot tesznek az igazságról, melynek hallatán egyesek állást foglalnak Isten valamennyi parancsolata mellett. Így jut el az igazság olyan emberek ezreihez is, akik különben mit sem tudnának róla.

Az Isten szavának becsületes követői lázadóknak fognak minősülni. Szülők, akiket Sátán elvakított, durvák és kemények lesznek hívő gyermekükhöz. A gazda és a gazdasszony sanyargatja az Isten parancsolatait megtartó szolgát. „A szeretet meghidegül!” Gyermek elvesztik örökségüket és otthonukat. Szó szerint fognak teljesedni Pál szavai: „*Mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak*” (2Tim 3:12). Az igazság egyes követőit, akik nem hajlandók megünnepelni a vasárnapot, börtönbe vetik, másokat

elűznek hazájukból, egyesek pedig rabszolgasorsra jutnak. Az ember ezt most lehetetlennek tartja. De, amikor Isten visszavonja mérséklő Lelkét a földről, és a mennyei elveket gyűlölő ember Sátán hatalmába kerül, az események megdöbbentően fognak alakulni. A szív nagyon kegyetlen tud lenni, ha eltávolodik belőle Isten félelme és szeretete.

Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani. Tehetséges, kellemes emberek, akik valamikor szívesen követték az igazságot, képességeiket megtévesztésre és félrevezetésre használják. Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak. Amikor a szombatünnepelőknek a törvény előtt kell hitüket megvédeniük, ezek a hitehagyók Sátán legaktívabb eszközeiként fogják meghazudtolni és vádolni őket. Rágalmakkal és gyanúsítgatásokkal ellenük fogják hangolni a hatalmasságokat.

KIÁLLNI AZ IGAZSÁGÉRT

Az üldözés idején Isten szolgálójának hite próbára lesz téve. E követek

híven fogják tolmácsolni a figyelmeztetést, csak Istenre és Igéjére figyelve. Isten Lelke munkálkodik szívükben, és szólásra készíti őket. Szent lelkesedéstől fűtve, és a mennyei sugallat kényszerére indulnak munkába. Nem mérlegelik, hogy az Úrtól rájuk bízott ígék hirdetésének milyen következményei lesznek. Nem törődnek földi érdekeikkel, és nem igyekeznek megőrizni sem a hírnevüket, sem az életüket. ... Sátán akadályokat gördít útjukba. Kegyetlen kísértéseivel ostromolja őket, és ők úgy látják, hogy a munka, amelyre vállalkoztak, messze meghaladja képességeiket. Félő, hogy belebuknak. Elmúlt a lelkesedés, amely fűtötte őket. Mégsem tudnak visszafordulni. Érezve tehetetlenségüket, a Mindenhatóhoz sietnek erőért. Rábédnek arra, hogy nem a saját szavaiat szölták, hanem azét, aki megbízta őket, hogy az intést tolmácsolják. Isten szívükbe helyezte az igazságot, és ők nem tudták elhallgatni.

Minden új igazság a gyűlölet és a támadások ellenére utat tört magának. Akik fényének áldásaiban részesültek, kísértésnek és próbának voltak kitéve. Az Úr a válságban különleges igazságot ad népének. Ki meri megtagadni hirdetését? Isten azt parancsolja szolgálójának, hogy közölgje a kegyelem utolsó hívását a világgal. E szolgák csak lelkük veszélyeztetésével hallgathatnak. Krisztus követői ne törődjenek a következménnyel! Teljesítsék kötelességüket, és a többi bizzák Istenre!

Amikor a támadások erősödnek, Isten szolgálói ismét elbizonytalanodnak, mert azt hiszik, hogy ők hozták magukra a bajt. De lelkiismeretük és Isten Igéje meggyőzi őket arról, hogy helyesen cselekedtek. És bár a próbák még tartanak, ők erőt kapnak elviselésükhöz. A harc egyre súlyosabb lesz, de a veszéllyel együtt nő a hitük és a bátorságuk is. Ezt mondják: „Nem merjük a világ kegyének elnyeréséért Isten szavát megmásítani, szent törvényét megosztani, egyik részét lényegesnek, a

másikat lényegtelennek tartani. Az Úr, akit szolgálunk, meg tud minket szabadítani. Krisztus legyőzte a föld hatalmasságait; mi pedig féljünk a legyőzött világtól?”

ERŐTELJES MOZGALOM

Az üldözés különböző formái mögött az az elv húzódik, amely mindaddig érvényesül, amíg Sátán és élő kereszténység létezik. Aki Istennek szolgál, szükségképpen maga ellen ingerli a sötétség seregeit. Gonosz angyalok támadnak ellene, akik attól félnek, hogy Isten szolgálja elragadja zsákmányukat. A gonosz emberek pedig, akiket a jó példa megítél, a gonosz angyalokkal összefogva csábító kísértésekkel akarják elszakítani a hűségesekeket Istentől. Ha így nem érnek cél, akkor kényszerrel próbálnak lelkiismeretükre hatni.

De ameddig Jézus a mennyei szentek szentjében közbenjár az emberért, a Szentlélek fékező befolyása érezhető lesz a vezetők és a nép között egyaránt.... Az ellenség olyan intézkedéseket javasol szolgálai útján, amelyek súlyosan hátráltatnák Isten ügyét. A szent angyalok pedig arra indítják az Istent féltő államférfiakat, hogy megdönthetetlen érvekkel ellenezzék ezeket a javaslatokat. Így fog néhány ember határt szabni a gonoszság hatalmas áradatának, féken tartva az igazság ellenségeit, hogy a harmadik angyal üzenete elvégezhesse munkáját. Amikor felhangzik az utolsó intés, azok a vezetők, akik által az Úr most munkálkodik, fel fognak figyelni rá. Némelyikük el is fogadja az üzenetet, és a megpróbáltatás idején közösséget vállal Isten népével.

A harmadik angyalhoz csatlakozó angyal be fogja tölteni az egész földet dicsőségével. Egy világméretű munka és rendkívüli erő jelentkezésének megjövendölése ez. Az 1840–44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilatkozása volt. Az első angyal üzenete eljutott a világ minden misszióállomásához, és egyes országokban olyan érdeklődés

támadt a vallás iránt, amelyre a XVI. századi reformáció óta nem volt példa. De mindezt túl fogja szárnyalni az a hatalmas megmozdulás, amely a harmadik angyal utolsó intését viszi a világnak. ©

Ezt az olvasmányt **Ellen G. White** A nagy küzdelem c. könyve 38. fejezete alapján állítottuk össze, amelynek címe: „Az utolsó figyelmeztetés”. (Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 537–545. o.). A hetednap Adventisták hiszik, hogy Ellen G. White (1827–1915) a több mint 70 évig tartó, nyilvános szolgálata során gyakorolta a prófétálás bibliai ajándékát.

Megbeszélendő kérdések:

1. Kell-e, hogy félelemmel töltsön el minket az, ami a végidőben fog történni a harmadik angyali üzenet hirdetésének kapcsán?
2. Mennyire bátorítanak az ígéretek, hogy a végidőben sokan fogják elfogadni az evangélium üzenetét?

IMPRESSZUM

Kiadja:

a

Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniója

2119 Pécel, Ráday u. 12.;

Tel.: (+36-28) 547-360;

Fax: (+36-28) 452-229

Felelős kiadó:

Ócsai Tamás
unióelnök

A mű eredeti címe:

God's Word

Eredeti kiadás:

General Conference
of Seventh-day Adventists, 2024
(*Adventist World, Week of Prayer*)

Fordította:

Hegyes-Horváth Csilla

Korrektúra, nyomdai előkészítés:

Kiss Virág

Nyomdai munkák:

Print 2000 Nyomda Kft.

6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.

Felelős vezető:

Kovács András

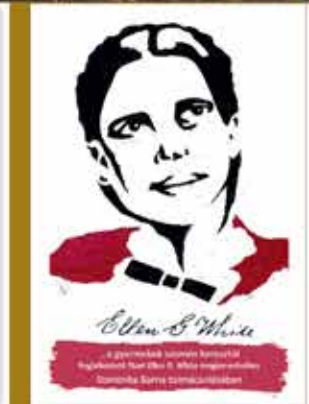
Advent Kiadó

HÍRMONDÓ

ÉLETRE szóló olvasás!
adventkiado.hu

Akciós őszi kiadványok 30-60% kedvezménnyel!
„...mert elközelgett a mennyek országa” (Mt 4:17)

A könyvek listáját letöltheted a kiadó honlapjáról vagy a facebookoldaláról

Minden 10 000 Ft-nyi rendelés után ingyen ajándékot adunk!
Színes, képes Bibliák gyerekeknek, ill. a végdők regényes története.
adventkiado.hu Advent Kiadó

Ajándékozz egy könyvet!

Segítség,
romény,
áldás

Mindig és mindenkor!

Legyünk
az 5000
istenközvetítő
országai!

adventkiado.hu